

Socialministeriet er med invaliderådet enig i, at det må anses for principielt uheldigt at fravige de i loven fastsatte kriterier for tilståelse af hjælpeløshedstillægget, idet en forhøjet forsørgelse efter ministeriets mening på tilsvarende måde som efter loven om invaliderente til tilskadekomne militære værnepligtige, kun bør kunne begrundes ved selve den af krigstjenesten forårsagede invaliditet og ikke som af foreningen foreslået, tillige ved en henvisning til pågældendes alder. Ministeriet har derfor — selv om den økonomiske rækkevidde heraf må antages at være ringe for staten, idet der ifølge oplysning fra invalidenævnet kun ialt er 86 krigsinvalider som oppebærer en forsørgelse på 80 pct. og derover — ikke ment at kunne stille ændringsforslag vedrørende dette punkt.

ad 11. Til foreningens ønske om, at lovens § 2, stk. 2, ændres, således at der også til krigsinvalider med en erhvervsindskrænkning på under 10 pct. udbetales forsørgelse bemærkes, at socialministeriet, uanset at der efter ulykkesforsikringsloven og loven om invaliderente til tilskadekomne militære

værnepligtige kan ydes erstatning for invaliditeter på ned til 5 pct., dog må nære afgørende betænkelighed ved på nuværende tidspunkt at ændre den for de sønderjyske krigsinvalider fastsatte grænse på 10 pct., der har været gældende siden den første sønderjyske krigsinvalidelov af 1920, og dette gælder efter ministeriets opfattelse, selvom man går ud fra, at krav, der ikke tidligere har været anmeldt, ikke nu ville kunne komme i betragtning. Hertil kommer, at det i praksis ville være umuligt nu at vurdere mange år gamle krigsskader i procenter under 10, og at en vederlæggelse af en invaliditet på under 10 pct. kun vil være af ringe underholdsmæssig betydning, når den ydes i form af løbende rente.

De samlede merudgifter efter nærværende forslag kan anslås til ca. 520 000 kr. årlig, idet dette beløb dog vil falde efterhånden som invaliderne afgår ved døden.

Med hensyn til ikrafttrædelsestidspunktet bemærkes, at socialministeriet efter omstændighederne har anset det for rimeligt, at loven får tilbagevirkende kraft fra den 1. april 1948 at regne.